

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE BLUNDERAAR

(l'Etourdi)

Komedie in vier bedrijven

door

1880
Molière

Vertaling: Peter Verstegen

Toneelfonds J. Janssens

Antwerpen - 1993

Nr. 1053

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

cop. 1987 Toneelfonds J. Janssens/I.D.A.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke wijze ook zonder vooraf gaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Personen:

LELIE, zoon van Pandolfe

CELIE, slavin van Trufaldin

MASCARILLE, Lelie's knecht

HIPPOLYTE, dochter van Anselme

ANSELME

TRUFALDIN

PANDOLFE

LEANDER, jong edelman

ANDRES, vermeend zigeuner

ERGASTE, vriend van Mascarille

Een koerier

Enige "maskers"

Het toneel stelt voor een plein in Messina: links voor het huis van Anselme en zijn dochter Hippolyte; daar tegenover het huis van Trufaldin en de slavin Celie; op de achtergrond de haven van Messina met links en rechts een toegang tot het toneel. Rechts achter op het toneel staat het huis van Pandolfe en zijn zoon Lelie. Midden op het toneel staan twee grote mijlstenen, die als zitplaats worden gebruikt en verschoven kunnen worden. Op de voorgrond, links en rechts, zitten de "maskers" met hun instrumenten en requisieten. Zij verzorgen de veranderingen in het decor, begeleiden enkele scènes met muziek, volgen Mascarille en Leander bij hun nachtelijke escapade in het derde bedrijf, e.d. Een grote zon hangt boven het toneel.

Het stuk begint vroeg in de middag en eindigt de volgende dag op hetzelfde uur. Costuums en requisieten zijn van het simpelste Comedia-dell'Arte-type.

VOORSPEL

Na de derde gongslag komt een jong edelman op voor het doek. Hij draagt een traditioneel Molière-costuum met veren, ruches, kantwerk, laarzen, een grote hoed, pruik en snorrebaard. Met een ceremoniemeestersstaf bonst hij driemaal op de grond. De lichten gaan op. Hij trekt snor en baard van zijn gezicht, trekt zijn costuum en laarzen uit, neemt hoed en pruik af, werpt dit alles in het souffleurshokje en houdt alleen hemd en broek aan. Opgelucht maakt hij een kniebuiging en verdwijnt. De muziek begint en het doek gaat op. De "maskers" komen op, alle in hetzelfde luchtige kostuum. Ze bouwen het toneel op, verdelen tekstboeken, stellen de Requisiten op e.d. Dan groeperen ze zich links en rechts op het voortoneel en trekken aan een grote strik. Op de muziek van een speeldoos komen aan allerlei toneelmachinerieën de tien personen van het stuk omlaag, met dichte ogen en roerloos als marionetten. Als ze allemaal beneden zijn, worden ze door de "maskers" losgemaakt en met plumeaus afgestoft. De toneelmachinerieën gaan weer omhoog en verdwijnen. De "maskers" verlaten het toneel. De figuren op het toneel doen hun ogen open, bewegen hun armen op en neer en komen langzaam tot leven. Trufaldin gaat achter Celie het huis rechts voor binnen, Anselme en Hippolyte verdwijnen in het huis links. Ergaste en Andres gaan rechts en links achter af. Pandolfe gaat zijn huis rechts achter binnen. De drie protagonisten van het stuk blijven over: links Mascarille, in het midden Lelie, rechts Leander. Celie verdwijnt op het balkon, Leander werpt een smachtende blik op haar en Lelie verklaart hem de oorlog:

EERSTE BEDRIJF

Scene 1, Lelie, Leander

LELIE: Leander, 'k daag je uit. Het wordt nu menens!
We zullen zien wie zij de voorkeur geeft,
Wie in de strijd om Celie nummer één is
En wie van ons de beste troeven heeft.
Dus doe wat, man, sta daar niet zo te staren,
Want reken maar dat ik je niet zal sparen!

*(Celie verdwijnt van het balkon, het toneel wordt nu helemaal licht.
Leander gaat links achter af. Lelie en Mascarille verliezen hun
starheid: het stuk begint.)*

Scene 2, Lelie, Mascarille

LELIE: Hé Mascarille!

MASCARILLE: Mijnheer?

LELIE: Het is weer mis..
'k Heb Hippolyte voor Celie opgegeven,
Maar door een speling van het noodlot is
Leander toch nog mijn rivaal gebleven.

MASCARILLE: Leander en Celie?

LELIE: Hij is tot over zijn oren
Verliefd op haar.

MASCARILLE: Helaas!

LELIE: Ik ben verloren!
Maar nee, jij steunt me wel met raad en daad..
Jij bent zo'n sluw en vruchtbaar intrigant,
Voor een probleem als dit draai jij je hand
Niet om. Mijn vriend! Mijn steun en toeverlaat,
Je bent voor mij een prins van een bediende!
Op heel de aarde..

MASCARILLE: Oh, wat klinkt dat fijn!
Zodra wij arme drommels nodig zijn,
Heten we plotseling de beste vrienden.
Maar doen we eens een keertje iets niet goed,
Dan is 't: "Gespuis!" en "Adderengebroad!"

LELIE: Kom nou, je breekt mijn hart met dat gescheld.
Veel liever heb ik dat je me vertelt
Of mijn Celie, die liefste der slavinnen,
Zelfs niet het hardste hart voor zich zou winnen.
Haar schoonheid en de charmes die ze legt
In heel haar houding, alles wat ze zegt,
Bewijzen mij wel dat de wil van Góð
Haar afkomst hult in een zo nederig lot..

MASCARILLE: Dat zal wel. Ach, wat bent u weer ver heen..
Hoe denkt u dat Pandolfe zal reageren?
Hij is uw vader -'k heb 't hem horen zweren-
En 't is een ouwe kankerpit als geen!
Bent u vergeten hoe hij kon tekeer gaan
Als hij de lucht kreeg van uw vrolijk leven?
Trouwens, hij heeft Anselme zijn woord gegeven
Dat u zijn dochter Hippolyte als eerzaam,
Fatsoenlijk man naar recht en wet zou trouwen,
Zodat u niet meer achter andere vrouwen
Aan loopt.. Maar hoort hij nu dat u zijn plan
Versmaadt en door een nieuwe vlam verteerd wordt,
Dat u totaal en willoos in de ban
Van een slavin bent, en hÍj genegeerd wordt,
Dan zou het mij bepaald verwonderen
Als hij niet wekenlang blijft donderen!

LELIE: Stop alsjeblieft met al dat loos gepraat.

MASCARILLE: Stopt u met deze gril. Ik weet hoe 't gaat,
Er komt niets van terecht. U moet proberen..

LELIE: En jij moet eindelijk je plaats eens leren!
Een knecht verdient bij mij een schamel loon
Als hij adviezen geeft op dit soort toon!

MASCARILLE: (*terzijde*) Ai, hij wordt kwaad..
(*luid*) 't Was maar een grapje, heer.
Dat het u ernst is, weet ik nu wel zeker.
Kent u uw eigen Mascarille niet meer?
Of heb ik soms iets van een zedepreker?
Integendeel, één ding staat buiten kijf, heer,
Ik ben te week, dat is mijn zwakke plek.
Vergeet de praatjes van die ouwe gek,
Pardon, uw vader. Aan de slag! Ik blijf, heer,
Uw trouwe dienaar. Laat míj maar begaan!

LELIE: Ah, Mascarille, je bent een brave kerel!
Weet je, toen ik die liefste vrouw ter wereld
Mijn liefde blijken liet, toen kon ik aan
Haar ogen zien dat zij me wel mocht lijden..
Maar wat gebeurt er? Die vermaledijde
Leander zegt dat hij mij vóór zal zijn.
Dus haast je! Doe iets! Zet dat sluwe brein
Van jou aan 't werk om haar voor mij te winnen.
Bedenkt een list, je kan best iets verzinnen
Dat mijn rivaal geneest van zijn gebral!

MASCARILLE: Een ogenblik. Mijn hersens werken al
Op volle toeren.. (*Terzijde*) Wat moet ik beginnen?

LELIE: Nou, komt er nog wat van?

MASCARILLE: Hoho, kalm aan..
Denkt iemand na, dan mag je hem nooit haasten.
Ik heb 't. U moet.. Ach nee, dat zal niet gaan..
Maar als u eens..

LELIE: Ja?

MASCARILLE: Nee, dat is wel 't laatste!
Ik dacht aan iets..

LELIE: Wat dan?

MASCARILLE: Een list van niks.
Maar kan u niet..

LELIE: Ja, wat?

MASCARILLE: Nee, u kan niks..
Praat met Anselme.

LELIE: Wat moet ik hem dan zeggen?

MASCARILLE: Nee, 't brengt u van de regen in de drop.
Maar Trufaldin! Probeer hem uit te leggen..

LELIE: Ja, ja?

MASCARILLE: Ik weet het niet..

LELIE: Hou dan je kop!
Die praatjes van jou gaan me irriteren!

MASCARILLE: Als u een buidel vol dukaten had,
Dan hoefden we niet zo te prakkizeren.
Dan zou u hem doodernstig zeggen dat
De koop gesloten was en de slavin de
Uwe, zodat Leander in kon binden..
Want Trufaldin kreeg haar als onderpand
Van de zigeuners die haar hierheen brachten,
En hij verkoopt haar graag, want onderhand
Zit hij al maanden op zijn geld te wachten.
Hij is altijd een echte vrek geweest,
Die zich voor een dukaat zou laten villen.
Er is maar één God die hij waarlijk vreest,
De Mammon, maar..

LELIE: Wat?

MASCARILLE: Hoe ze ook verschillen,
Meneer uw vader is al nēt zo gierig,
En weigert u de duiten om plezierig
Te leven.. Nee, helaas, er is geen hoop
Voor u om langs eerlijke weg de koop
Te sluiten, maar misschien kan u proberen
Om even met Celie te converseren..
Daar is haar raam.

LELIE: Maar Trufaldin houdt wacht.
Ik heb gehoord dat hij haar dag en nacht
Bespiedt!

MASCARILLE: Kom hierheen, laten we maar hopen..

(muziek)

Wat een geluk! Ze doet haar raam net open.

(Celie verschijnt op haar balkon, Lelie knielt neer, Mascarille verstopt zich onder het balkon.)

Scene 3, Celie, Lelie, Mascarille

LELIE: God zij geloofd dat 'k uw bekoorlijkheden,
Uw hemels aanschijn hier aanschouwen mag.
Ik werd verzengd toen ik uw ogen zag,
Maar nooit heb ik een zoeter pijn geleden.

CELIE: Verzengd? Een zoete pijn? Ik sta versteld..
Hoe kan mijn aanblik iemand anders pijn doen?
Maar als u door mijn charmes wordt gekweld,
Geloof dan, heer, dat zij het zonder mij doen.

LELIE: Ze troffen me als pijlen, maar ik lijd
Niet aan de zoete wond die ze mij sloegen...

MASCARILLE: Voor al die frases hebben we geen tijd!
Gooi het gesprek over een andere boeg en
Vraag haar of zij misschien een middel weet..

TRUFALDIN: *(van binnen)* Celie!

MASCARILLE: Daar heb je 't al.

LELIE: Mijn lot is wreed!
Daar komt die snoeshaan ons geluk verstoren..

MASCARILLE: Verberg u snel! Ik laat hem wel wat horen..

Scene 4, Trufaldin, Celie, Lelie (verscholen), Mascarille.

Trufaldin verschijnt op het balkon

TRUFALDIN *(tot Celie)* Wat doe jij hier? Heb ik je niet verzocht,
Bevolen zelfs, om nooit met vreemde heren
Te praten?

CELIE: 't Is een man die 'k van weleer ken,
Mijn meester.. Waarom toch die achterdocht?

MASCARILLE: Is dit de edele Trufaldin?

CELIE: Hij is het.

MASCARILLE: Mijnheer, ik ben uw dienaar, en het is met
Gepaste eerbied dat 'k een man begroet
Wiens naam in heel de omtrek wonderen doet.

TRUFALDIN: Geheel de uwe..

MASCARILLE: Stoor ik u wellicht?
Ik ken Celie van vroeger en ik wist
Dat zij een feilloos clairvoyante is.
Vergun me dat ik één vraag tot haar richt.

TRUFALDIN: Celie, hou jij je bezig met magie?

CELIE: O, nee, onschuldige... astrologie.

MASCARILLE: De zaak ligt zo: mijn meester, die me stuurt,
Smacht -als betoverd- naar een jonge schone..
Hij wil niets liever dan zijn liefde tonen
En haar doen gloeien van het liefdesvuur
Dat in zijn hart laait.. Maar er is een draak
Die onze schone maagd jaloers bewaakt,
En wat hem haast nog meer tot wanhoop brengt,
Is dat hij niet als enige verzengd
Wordt door dit vuur, want hij heeft een riváál...!
Dus vraag 'k u of hij reden heeft te hopen
Dat zijn geliefde voor zijn liefde open
Zal staan, of niet..

CELIE: Die kwestie ligt astraal.
Onder welk teken is je heer geboren?

MASCARILLE: De ster van Venus heeft zijn lot beschoren..

(Celie strekt haar armen voor zich uit en begint met gesloten ogen te "waarzeggen". Lelie kijkt haar van onder het balkon betoverd aan. Trufaldin volgt de scene met verbijstering.)

CELIE: Al zei je niet naar wie zijn hart zo hunkert,
Mijn zienersgaven zeggen me voldoende.
Het meisje is moedig en in tegenspoeden
Houdt zij het hoofd geheven. Ook al dunkt 't
Haar beter om geheim te houden hoe
Haar meest persoonlijke gevoelens luiden,
Door mijn magie begrijp ik ze heel goed,
En zal ze in weinig woorden voor u duiden.

(Lelie heeft intussen een witte roos geplukt en reikt die Celie aan. Celie steekt hem in haar mouw, tovert hem daaruit tevoorschijn en geeft hem aan de verblufte Trufaldin.)

MASCARILLE: Oh, wondere kracht van het tweede gezicht!

CELIE: Wanneer je meester werkelijk zou ménen
Dat hij haar hand verlangt, mag hij verwachten
Dat het liefvallig fort dat hij wil nemen
Zich overgeeft, en zelfs met liefde zwicht,
Zodat zijn hart niet tevergeefs zal smachten..

MASCARILLE: Maar kan het fort wel echt capituleren
Zonder de slotvoogd die 't bewaakt?

CELIE: Dat is
De moeilijkheid..

(Lelie vergeet alles, merkt de tekens van Mascarille niet op en komt steeds dichterbij.)

MASCARILLE: Lelie.. Dat gaat weer mis!

CELIE: Ik zal u zeggen wat u moet proberen.

(Lelie komt tevoorschijn)

LELIE: Heer Trufaldin, wordt u vooral niet kwaad,
Op mijn bevel kwam deze knecht u storen.
Ik stuurde u mijn trouwe dienaar voor een
Verzoek dat mij het meest ter harte gaat.
Het is mijn plan om Celie los te kopen
Als wij het eens worden over de prijs.

MASCARILLE: De stomkop!

TRUFALDIN: 'k Was er bijna ingelopen..
Dit vogeltje zingt een heel andere wijs.

MASCARILLE: Let niet op hem! Ik ken hem niet.. Misschien
Is hij wel gek!

TRUFALDIN: Ze staan me voor te liegen..
Ik weet één ding, hij heeft geen rooie duit!
(tot Celie) Naar binnen, jij, en laat je niet meer zien.
En u, geboefte, wilt u mij bedriegen,
Zorg dan, dat u hetzelfde wijsje fluit!

(Celie en Trufaldin naar binnen. Trufaldin slaat woedend de balkondeur dicht.)

Scene 5, Lelie, Mascarille

MASCARILLE: Bravo, dat was weer fraai! Het valt nog mee
Dat hij ons niet op stokslagen tracteerde.
Wat kwam u doen? Al wat ik zei negeerde
U stomweg! Hoe kwam u op het idee?

LELIE: 'k Dacht slim te zijn..

MASCARILLE: 't Is om je op te vreten!
U bent zo overijld en zo verdwaasd,
Dat ik het wel vooruit had kunnen weten.
Wie is er om uw blunders nog verbaasd?

LELIE: Maak niet zo'n drukte om zo'n kleinigheid,
Je kan er best iets anders op verzinnen.
We gunnen mijn geliefde wat respijt,
En kunnen mijn rivaal om te beginnen
Dwarsbomen in zijn plan om haar te winnen:
Zorg allereerst dat hij haar niet kan kopen.
Omdat 'k je voor de voeten schijn te lopen
Zal ik maar gaan.

(Lelie gaat zijn huis binnen, terwijl intussen Anselme, een goedmoedige, nogal ijdele grijsaard met een witte paraplu in de ene hand en een geldbuidel in de andere, van de kant van de haven opkomt.)

Scene 6, Anselme, Mascarille

ANSELME: Het is een vreemde tijd.
 Nooit werd het aardse goed zo fel begeerd,
 Maar als je geld leent, ben je jaren kwijt
 Voor je een stuiver terugziet. Schulden zijn
 Als kinderen, die je hoopvol concipieert,
 Het baren gaat niet zonder pijn.
 Het geld glijdt moeiteloos de buidel binnen,
 Maar als de som vervalt en je wilt innen,
 Is 't alsof de weeën gaan beginnen
 Enfin, na twee jaar heb ik toch de som
 Van tweehonderd dukaten teruggekregen,
 Dat is tenminste iets..

(Anselme zou zijn huis al zijn binnengegaan als zijn open paraplu het hem niet belet had.)

MASCARILLE *(terzijde)*: Hij vraagt er om!
 Dat geld komt ons bijzonder goed gelegen..
 Met vleierij krijg ik wel wat gedaan,
 Gelukkig weet ik wat zijn zwakke plek is.
(luid) Anselme, ik kom net bij Nerine vandaan..

ANSELME: O ja, dat heksje! Wat heeft ze gezegd?

MASCARILLE: Ze zei me ronduit dat ze stapelgek is
 Op u..

ANSELME: Op mij?

MASCARILLE: Op u!

ANSELME: Nee, is het echt?

MASCARILLE: Toen ik haar zag, was ze haast buiten zinnen.
 "Anselme, mijn liefste!" roept ze dag en nacht,
 "Ach, wanneer zal voor ons 't geluk beginnen?
 Wanneer toch geef je mij waar ik naar smacht?"

ANSELME: Dat je zoiets van een ander moet horen!
 Ach, vrouwen zijn een en al veinzerij.
 Zeg 's eerlijk, Mascarille, hoe vind je mij
 Er uitzien? Kan 'k de vrouwtjes nog bekoren?

MASCARILLE: U bent niet meer zo recht van lijf en leden,
 Maar als 't daar tussenin maar goed in orde
 Is.

ANSELME: Ja.. *(Mascarille probeert de buidel te stelen)*

MASCARILLE: U moet meer tijd aan haar besteden,

MASCARILLE: Ze heeft besloten om uw vrouw te worden,
Maar weigert..

ANSELME: Wat?

MASCARILLE: Zolang op u te wachten.
Ze slaat..

ANSELME: Oh.. Oh!

MASCARILLE: .. haar armen in gedachten
Al om uw hals en steelt..

ANSELME: Nee toch?

MASCARILLE: (*M. steelt de buidel en laat ..en steelt u
die achter zich op de grond vallen.*)
De kussen van uw lippen!

ANSELME: Ach, verbeeld je,
Ik dacht dat zij een hekel aan mij had..
Doe een goed woordje voor me als je 'r ziet.

MASCARILLE: Natuurlijk.

ANSELME: Nou, tot ziens. (*in zichzelf*) Zo'n lieve schat!

(*Anselme gaat zijn huis binnen en komt weer terug.*)

Laat ik nou het belangrijkste vergeten!
Je bent een ware vriend, en ik wil niet
Dat jij me 'n vrek vindt.. Iedereen mag weten
Dat ik een vriendendienst weet te belonen!
Jij steunt mijn zaak, je brengt me 'n goed bericht,
En ik vergeet mijn dankbaarheid te tonen!
Kom 's. even hier.

MASCARILLE: Nee, daar komt niets van in.

ANSELME: Een kleinigheid!

MASCARILLE: Nee, geldelijk gewin
Begeer ik niet. Ik deed mijn naastenplicht..

ANSELME: Maar evengoed..

MASCARILLE: Anselme, ik wil het niet.
Ik heb mijn eer, en als die mij gebiedt
Te weigeren, dan weiger ik!

ANSELME: Tot ziens dan.
Het ga je goed. (*Anselme gaat naar binnen.*)

MASCARILLE: De zemelaar!

ANSELME: *(A. komt weer terug)* Misschien kan
 Jij voor mijn lief Nerientje, namens mij,
 Het een of ander snuisterijtje kopen.
 Een ringetje of zo.. Ik denk dat jij
 Dat beter kan dan ik.

MASCARILLE: Ik wil het hopen,
 Maar geld wil ik nog steeds niet van u zien.
 Mijn tante heeft mij pas iets nagelaten -
 Een gouden ring - die Nerine uitermate
 Flatteren zou.. De prijs maken we later
 Wel af.

(Lelie komt zijn huis uit, ziet de buidel en raapt hem op.)

ANSELME: . Accoord. Als jij zorgt dat Nerine
 Op mij verliefd blijft, zal ik al je wensen
 Vervullen.

(Mascarille heeft de deur al voor Anselme geopend. Deze wil binnengaan).

Scene 7, Lelie, Anselme, Mascarille

LELIE: Wie heeft deze beurs verloren?

ANSELME: Mijn God, er zijn nog steeds eerlijke mensen!
 Straks zou 'k een dure eed hebben gezworen
 Dat ik bestolen was.. 'k Ben je bijzonder
 Verplicht, Lelie. De buidel zal ik thuis
 Maar gauw wegsluiten in mijn ijzeren kluis.

(Anselme naar binnen.)

Scene 8, Lelie, Mascarille

MASCARILLE: Bij God, u bent het achtste wereldwonder!

LELIE: Ja, zonder mij was hij zijn centen kwijt..

MASCARILLE: Ach, u bent geniaal.. Nee, op mijn woord,
 Ik sta versted van uw scherpzinnigheid.
 Zo komen we er wel. Ga zo maar door!

LELIE: Wat is er dan?

MASCARILLE: Oh, wat een stomiteit!
 Het moet er maar eens uit: hij is niet goed snik.
 Zijn vader schuift niets af, en 't is een feit
 Dat zijn rivaal wel over geld beschikt!
 Maar als 'k er hem met één klap bovenop
 Wil helpen - ook al loop ik groot gevaar,
 Dan..

LELIE: Was het geld voor mij?

MASCARILLE: Het was voor haar!
 Om Celie los te kopen, ezelskop!

LELIE: Had ik dat moeten raden? 'k Wist van niets..

MASCARILLE: 'k Mag sterven als ik u nog langer dien.

LELIE: Je kon toch tekens geven, of zoiets?

MASCARILLE: Als 'k ogen in mijn rug had, dan misschien..
In vredesnaam, verdwijnt u uit mijn ogen,
Het maakt me ziek om u te horen praten.
Een ander had u in de steek gelaten,
Maar goed, ik heb meer pijlen op mijn boog en
Ik wil voor u een laatste list proberen,
Als u belooft dat u..

LELIE: Ja, ik wil zweren
Dat 'k voortaan alles aan jou overlaat.

MASCARILLE: Verdwijnt dan, want u drijft me buiten zinnen!

LELIE: Maar haast je, anders zijn we nog te laat..

MASCARILLE: Verdwijnt, zeg 'k. Eerder kan ik niet beginnen.
(Lelie gaat rechts af).
Die 's weg, nu aan het werk. Gaat alles goed,
Dan wordt dit nog de mooiste van mijn streken..

(De corpulente Pandolfe komt vanaf de haven aangelopen en wist zich met een grote zakdoek het zweet van het voorhoofd.)

Aha, daar is de man die 'k hebben moet.

Scene 9, Pandolfe, Mascarille

PANDOLFE: Hé, Mascarille!

MASCARILLE: Mijnheer?

PANDOLFE: 'k Ben niet te spreken
Over mijn zoon!

MASCARILLE: Over Lelie, mijn meester?
Geloof me, heer, u bent de enige niet.
Zijn onbeschaamd gedrag is voor bedeesder
Naturen steeds een bron van veel verdriet..

PANDOLFE: 't Is vreemd, ik dacht altijd dat jullie onder
Eén hoedje speelden..

MASCARILLE: Nee, vergis u niet!
Ik snap niet dat 't uw zoon is als ik u zie..
Het is, met uw verlof, altijd gedonder
Tussen ons twee. We hadden net nog ruzie
Over zijn huwelijk met Hippolyte.
Hij weigert haar te trouwen, ook al tart
Hij daarmee uw liefhebbend vaderhart.

MASCARILLE: U kunt niet feller tegen hem te keer gaan
 Dan ik het elke dag opnieuw al doe.
 "Beter uw leven", zeg ik. "Word een eerzaam,
 Fatsoenlijk man," zeg ik, "laat toch niet toe
 Dat u als speelbal van uw loze hartstocht
 Maar raāk leeft. Spiegel u toch aan meneer
 Uw vader. Zie hoe hij alom geacht wordt..
 Hou eindelijk op zijn leven te vergallen,
 En word als hij," zeg ik, "een man van eer!"

PANDOLFE: Heel goed gezegd, maar hoe neemt hij het op?

MASCARILLE: Hij lacht erom of zegt dat 'k dood kan vallen..
 Misschien dat er diep in zijn binnenste
 Een restje van fatsoen te vinden is,
 Maar ja, hij heeft de kolder in zijn kop..

(Mascarille haalt de zakdoek uit Pandolfe's zak, veegt daarmee de steen af, laat Pandolfe plaatsnemen, en steekt de zakdoek in zijn eigen zak.)

Als ik als man tot man met u kon spreken,
 Dan kregen we hem zo weer in 't gareel..

PANDOLFE: Spreek op!

MASCARILLE: Wat ik u zeggen ga, is heel
 Geheim.. Hij is in staat mijn nek te breken
 Als hij het hoort. Maar u kan ik vertrouwen.

PANDOLFE: Allicht.

MASCARILLE: Hij is verliefd op 'n andere vrouw, een
 Slavin, die hem zijn plicht heeft doen vergeten..

PANDOLFE: Ik had dit nieuws al van een andere kant
 Gehoord, maar 't siert je dat je 't mij laat weten.

MASCARILLE: U ziet dat ik niet met hem samenspan.

PANDOLFE: Ik ben blij toe.

MASCARILLE: Wat bent u nu van plan?
 Als u hem van zijn passie wilt genezen,
 Dan.. Weet u of 'k hier veilig praten kan?
 Ik zou waarachtig niet gelukkig wezen
 Als hij mij hoorde.. dat werd moord! Enfin,
 Wat u moet doen is dit:

(Op het linkerbalkon verschijnt Hippolyte en luistert ongemerkt het gesprek af.)

U koopt de kleine
 Slavin zelf en - laat haar subtiel verdwijnen!
 Anselme is goed bevriend met Trufaldin,
 En kan de koop voor u in orde maken.
 Als u haar daarna aan mij overdraagt,